

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
חצר איתרביא משום יד, ולא גרעה משליחות. גבי גט דחוב הוא לה - אין חבין לאדם אלא בפניו. גבי מתנה, דזכות הוא לו - זכין לאדם שלא בפניו.	אלא אמר רב אשי:											◇
ראה אותן רצין אחר המציאה וכו'.	גופא:											■
והוא שרץ אחריהן ומגיען.	רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:											■
במתנה היאך?	בעי רבי ירמיה:										^	
אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.	קבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:										!	◇
זרק ארנקו בפתח זה ויצא בפתח אחר מהו? אייר שאין סופו לנוח כמונח דמי, או לא?	בעי רבא:										^	◇
לאו היינו מתניתין	רב פפא לרבא, ואמרי לה רב אדא בר מתנה לרבא, ואמרי לה רבינא לרבא:										ז	
ראה אותן רצין אחר המציאה	[תנן]										■	◇
והוא שרץ אחריהן ומגיען.	ואמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:										■	◇
במתנה היאך?	ובעי רבי ירמיה:										^	
במתנה אף על פי שרץ אחריהן ואין מגיען.	וקבלה מיניה רבי אבא בר כהנא:										!	◇
מתגלגל קאמרת שאני מתגלגל דכמונח דמי.	אמר ליה: [רבא]										!	◇
מציאת בנו ובתו הקטנים, מציאת עבדו ושפחתו הכנענים, מציאת אשתו - הרי אלו שלו.												■
מציאת בנו ובתו הגדולים, מציאת עבדו ושפחתו העברים, מציאת אשתו שגירשה אף על פי שלא נתן כתובה - הרי אלו שלהן.												■
מפני מה אמרו מציאת קטן לאביו - שבשעה שמוצאה מריצה אצל אביו, ואינו מאחר בידו.	שמואל:										◆	■
למימרא דסבר שמואל קטן ליה זכייה לנפשיה מדאורייתא?												ז
השוכר את הפועל - ילקט בנו אחריו, למחצה לשליש ולרביע - לא ילקט בנו אחריו.	והתניא: [ת"ק]										■	◇
בין כך ובין כך ילקט בנו ואשתו אחריו.	רבי יוסי:										■	◇
הלכה כרבי יוסי.	ואמר שמואל:											◇
אי אמרת בשלמא קטן ליה זכייה לנפשיה, כי קא מלקט - לנפשיה קא מלקט ואבוה מיניה קא זכי. אלא אי אמרת קטן ליה זכייה לנפשיה, כי קא מלקט - לאביו קא מלקט, אבוה עשיר הוא, אמאי אשתו ובנו מלקט אחריו?												ז
שמואל טעמא דתנא דידן קאמר, וליה לא סבירא ליה.												!
וסבר רבי יוסי קטן ליה זכייה מדאורייתא?												◇
מציאת חרש, שוטה וקטן - יש בהן משום גזל מפני דרכי שלום	והתנן: [ת"ק]										■	◇
גזל גמור.	רבי יוסי:										■	◇
גזל גמור מדבריהן.	ואמר רב חסדא:										■	◇
נפקא מינה להוציאה בדינין.											■	
עשאוהו כמי שהלכו בה נמשות, דעניים גופיהו מסחי דעתייהו. סביר: בריה דהיאך מלקטי ליה.	אלא אמר אבוי:											◇
וכי מותר לאדם להרביץ ארי בתוך שדהו כדי שיראו עניים ויברחו?	רב אדא בר מתנה לאבוי:											◇
עשו שאינו זוכה כזוכה, מאי טעמא - עניים גופיהו נוחא להו, כי היכי דכי אגרו לדידהו נלקוט בנייהו בתרייהו.	אלא אמר רבא:											■
ופליגא דרבי חייא בר אבא												■
לא גדול - גדול ממש, ולא קטן - קטן ממש. אלא: גדול וסמוך על שלחן אביו - זהו קטן, קטן ואינו סמוך על שלחן אביו - זהו גדול.	דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										◆	◇
מציאת עבדו ושפחתו העברים הרי הוא של עצמן.												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב:
אמאי? לא יהא אלא פועל												ז	יב:
מציאית פועל לעצמו. במה דברים אמורים - בזמן שאמר לו: נכש עמי היום, עדור נמי היום. אבל אמר לו עשה עמי מלאכה היום - מציאיתו לבעל הבית	ותניא:											ז	יב:
הכא בעבד נוקב מרגליות עסקינן, שאין רבו רוצה לשנותו למלאכה אחרת.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											!	יב:
במגביה מציאיה עם מלאכתו עסקינן.	רבא:											!	יב:
כגון ששכרו ללקט מציאיות. והיכי דמי? דאפי אנמא בכורין.	רב פפא:											!	יב:
האי שפחה היכי דמי?												^	יב:
אי דאיתית שתי שערות												!	יב:
מאי בעיא גביה?												ז	יב:
ואי דלא איתית שתי שערות												!	יב:
אי איתיה לאב - דאבוה הוא												ז	יב:
ואי דליתיה לאב - תיפוק במיתת האב.												ז	יב:
אמה העבריה קנה עצמה במיתת האב מרשות האדון מקל וחומר	דאמר ריש לקיש:											♣	יב:
ולאו איתותב ריש לקיש?												!	יב:
נימא מהאי נמי תיהוי תיבתא												ז	יב:
לא, לעולם דאיתיה לאב, ומאי הרי הן שלהן - לאפוקי דרבה.												!	יב:
מציאית אשתו.												■	יב: <
גירשה, פשיטא												ז	יב:
הכא במאי עסקינן במגורשת ואינה מגורשת.												!	יב:
כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת - בעלה חייב במונותיה.	דאמר רבי זירא אמר שמואל:											!	יב:
טעמא מאי אמור רבנן מציאית אשה לבעלה - כי היכי דלא תיהוי לה איבה, הכא - אית לה איבה ואיבה.												!	יב:
מצא שטרי חוב, אם יש בהן אחריות נכסים - לא יחזיר, שבית דין נפרעין מהן. אין בהן אחריות נכסים - יחזיר, שאין בית דין נפרעין מהן, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											♣	יב: מ
בין כך ובין כך לא יחזיר, מפני שבית דין נפרעין מהן.	חכמים:											♣	יב:
במאי עסקינן?												^	יב: ג
אילימא כשחייב מודה?												!	יב:
כי יש בהן אחריות נכסים אמאי לא יחזיר? הא מודה												ז	יב:
ואי כשאין חייב מודה												!	יב:
כי אין בהן אחריות נכסים אמאי יחזיר? נהי דלא גבי ממשעבדי - מבני חרי מגבא גבן												ז	יב:
לעולם כשחייב מודה, והכא היינו טעמא: דחיישינן שמא כתב ללות בניסן, ולא לזה עד תשרי, ואתי למטרף לקוחות שלא כדון.												!	יב:
אי הכי, כל שטרי דאתו לקמן ניהוש להו הכי												ז	יב:
כל שטרי - לא ריעי, הני - ריעי.												!	יב:
כותבין שטר ללוה אף על פי שאין מלוה עמו	אלא הא דתנן:											♣	יב:
לכתחילה היכי כתבינהו? ניהוש שמא כתב ללות בניסן, ולא לזה עד תשרי, ואתי למטרף לקוחות שלא כדון												ז	יב: